

PROTEIN

časopis YMCA v ČR

ročník XXI

15 Kč

3/2019

YMCA175

aneb jak se slavilo v Londýně?

Rozhovor s předsedkyní

jak vidí dnešek a zítřek Ymky?

Léto v YMCA!

ve znamení nejen táborů

PROTEIN

časopis YMCA v České republice, ročník XXI, 3/2019

„Aby všichni jedno byli...“ (Jan 17, 21)

YMCA je křesťansky orientované, dobrovolné, nepolitické a neziskové sdružení, které usiluje o plnohodnotný život mladých lidí.

Jméno YMCA je zkratkou angl. názvu „Young Men's Christian Association“, jehož českým ekvivalentem je dnes pro YMCA „Křesťanské sdružení mladých lidí“. YMCA vznikla v roce 1844 v Londýně a v České republice (tehdejší Československu) začala působit v roce 1919.

Dnes je nejstarší a největší mládežnickou organizací na světě, která ve 119 zemích světa usiluje o harmonický rozvoj člověka, jeho ducha, duše i těla, prostřednictvím společenství a programů otevřeným všem lidem bez rozdílu pohlaví, etnika, národnosti a politického či náboženského přesvědčení, sociálního postavení, fyzických a duševních schopností. YMCA je hnutím služby a pomoci. Po celém světě má asi 58 milionů členů.

V České republice pracuje YMCA ve 28 sdruženích, jsou to: Oikumené – Akademická YMCA, YMCA Braník, YMCA Brno, YMCA DAP, YMCA Děčín, YMCA Familia, YMCA Hradec Králové, YMCA Husinec, YMCA Jindřichův Hradec, YMCA Klatovy, YMCA Letohrad, YMCA Liberec, YMCA Mělník, YMCA Neveklov, YMCA Olomouc, YMCA Orlová, YMCA Ostrava-Poruba, YMCA Plzeň, YMCA Podivín, YMCA Praha, YMCA Setkání, YMCA Sever, YMCA Strmilov, YMCA Třebechovice, YMCA Skaut, YMCA Ústí nad Labem, YMCA Znojmo a YMCA Živá rodina.

Protein čtou všude, hory, Řecko, směr Makedonie.

REDAKCE

Jaroslav V. Hynek

SPOLUPRACOVNÍCI

Julie Bergerová
Markéta Doušová
Andrea Gröschlová
Hana Kucová
Miroslav Sedláček
Gabriela Soukupová
Sára Soukupová

TISK

Graf Print, s. r. o.
Na Poříččí 21, Praha 1

ADRESA REDAKCE

Protein
YMCA v ČR – ústředí
Na Poříččí 12
110 00 Praha 1
telefon: 224 872 004
e-mail: protein@ymca.cz
web: <http://www.protein.ymca.cz>

Právo redakční úpravy vyhrazeno.
Články neprocházejí korekturami.
Registrační číslo MK ČR E 14324

Uzávěrka: 20. 9. 2019
Uzávěrka příštího čísla: 20. 11. 2019

Milí čtenáři!

Léto je za námi, počasí přináší ochlazení... tak proč se nezahřát letními vzpomínkami! V tomto čísle k tomu budete mít mnoho příležitostí – ať už si přečtete o akci, kde jste sami byli nebo si přečtete o zkušenostech a zážitcích druhých. V každém případě vás mohou inspirovat pro léto příští.

K létu patří tábory a tak si zprávy z některých z nich přečtete a nezapomeňte na ten archivní, také jsou tu zprávy ze zahraničních cest do nejrůznějších míst světa. Přečíst si je, je velmi povzbuzující.

V září proběhlo i Valné shromáždění YMCA a mimo jiné na něm byli zvoleni i noví členové statutárního orgánu YMCA v České republice. Nezní to příliš atraktivně, ale když si přečtete rozhovor s novou předsedkyní YMCA – Vladí Vidlákovou, možná i vás přesvědčí, že vnímat Ymku jako celek, vidět její potenciál a něco pro ni udělat stojí za to.

Nepřehlédněte ani dva trochu odlišné, i když oba inspirujícím tónem podobné, články o stromu YMCA Letohrad a plenešských zpěvníčcích pro Banát.

A jako vždy – pište!

J. V. Hynek

Viděli jste strhující film?

Četli jste zajímavou knihu?

Slyšeli jste super hudbu?

Potěšilo vás něco?

Přivedlo vás něco k zamyšlení?

**Rozdělte se o svůj zážitek
s ostatními čtenáři.**

Texty zasílejte na: protein@ymca.cz

- 4 30. výročí listopadu 1989**
Vojtěch Rálek
- 5 Škola myšlení**
Jaroslav Valenta
- 6 Léto v YMCA**
Jaroslav V. Hynek
- 8 Oslava YMCA175 v Londýně**
Sára Soukupová a Eleonora Krutová
- 11 Tábory brněnských Svišťů**
Joha Najbrtová
- 12 TSCZ 2019 – Just Do It**
Barbora Vlasáková
- 14 Týden plný odvahy**
Nikola Niesytová
- 16 English Camp v Německu**
Ester Anna Soukupová
- 19 Rozhovor s předsedkyní YMCA**
Jaroslav V. Hynek
- 20 Léto v YMCA Bornemouth**
Ester Pínová
- 22 Prázdniny v Kanadě**
Vojtěch Ertl
- 26 Vzpomínky z amerického tábora**
F. M. Marek
- 30 Pomáháme s dětmi**
Soukupovi

a mnoho jiného...

30. výročí listopadu 1989

Drazí přátelé, milí ymkaři, tento rok je výjimečný. Je to rok, kdy uplynulo 175 let od založení nejstarší a největší mládežnické organizace, která podle údajů světové Ymky pracuje ve 120 zemích rozestých po celé zeměkouli.

Letošní rok a zejména jeho závěr je pro nás, občany České republiky, výjimečný ještě v něčem dalším. Člověk by musel být slepý a hluchý, aby nezaznamenal blížící se 30. výročí listopadu 1989. Ano, je to již 30 let. Někteří z vás nebyli tehdy ještě na světě nebo jste byli natolik mladí, že jste ty výjimečné chvíle nemohli plnohodnotně vnímat. Snad si jen matně vzpomenete na báječnou atmosféru zásadního zlomu, kterou jste pozorovali na svých rodičích a tčech, kteří vás obklopovali. Teprve postupně jste si nejspíš uvědomovali nebo se dozvídali, v čem žilí vaši rodiče a prarodiče a jak velký je to rozdíl žít svobodně a s plnou odpovědností za vlastní život oproti životu v zahnívajícím, ale stále ještě dost silném totalitním režimu. Dnes se na rok 1989 díváme jako na sice blízkou, ale přeci jen historii. Učí se o něm ve školách a tak trochu hrozí nebezpečí, že se stane jen dalším odstavcem v moderní historii naší společnosti.

Z vlastní zkušenosti mohu říct, že události podzimu 1989 jsou v mé paměti uchovávány s pocitem nesmírného štěstí, že jsem u toho mohl být a prožívat to spolu s dalšími miliony spoluobčanů. Ale také vím, jak těžké, ne-li nemožné, je význam historické změny sdělit někomu, kdo nezažil nic jiného než svobodnou, byť v poslední době více a více regulovanou, společnost. Moje děti se opravdu zdráhaly pochopit, jaká všechna omezení bylo nutno v komunistickém režimu snášet. Pro nás, ymkaře, stačí zmínit, že YMCA nesměla existovat.

Dnes, 30 let po změně režimu, YMCA existuje a svobodně působí. A my všichni jsme její součástí. Mnohdy se potýká s problémy, ale mnohem zásadnější je její vliv na společnost a zejména na všechny, kteří se nacházejí v její blízkosti. Troufám si říci, že je to i díky křesťanskému poselství, které nese, vliv zásadně kladný.

Od svobody neoddelitelnou je odpovědnost. Skutečnost, že YMCA může svobodně pracovat pro dobro dětí a mládeže a tím celé společnosti, od nás vyžaduje odpovědnost za její přítomnost a budoucnost. Nikdo jiný to za nás neudělá.

Nechci být přehnaně patetický, toho se jistě dočkáme v projevech politiků a dalších veřejných činitelů, kteří se budou k 30. výročí listopadu vyslovovat. Budu však rád, když si my všichni – ti, kteří rok 1989 prožili, i ti, kteří jej znají jen z vyprávění – s vděčností uvědomíme velikost daru svobody a výročí si důstojně připomeneme. Neostýchejme se spojit oslavu se jménem Ymky. Vždyť současná YMCA je sebevědomá součást svobodné společnosti a jako taková má nemalou zásluhu na uchování a rozvíjení ideálů, na kterých vznikla a které jsou v dnešní společnosti, často atomizované a rozhrané, tolik potřeba. Zapojte svoji ymkařskou fantazii a připomeňte svým sousedům, spoluobčanům, všem, které můžete oslovit, že YMCA slouží všem a je jedním, možná ne zcela velkým, avšak pevným pilířem svobodné a demokratické společnosti.

Vojtěch Rálek, generální sekretář YMCA v ČR,
foto: archiv YMCA

Škola myšlení

Člověk se jen tak sám od sebe myslit nenaučí. Ovšem ani ve škole se toto umění nerozdává. Proto je nejlépe jít do školy myšlení k některému z našich velkých mužů a na něm se učit správnému myšlení.

U těch našich vynikajících lidí, které jsme si zvykli pokládat za představitele nejlepšího češství, je nápadná skutečnost, že vždycky usilovali spojit myšlení s činností, teorií s praxí. Pouhé myšlení bez zřetele k životu a dílu jim bylo cizí.

Druhá nápadnost je, že spojovali vědu a víru čili kritické a přesné poznání s vírou ve vládu Pána Boha nad člověkem a nad světem. Tak například je Komenský takový zbožný vědec a ovšem i jiní před ním a po něm.

A konečně třetí věc: důsledky svého myšlení a víry brali opravdově. Když pravda, tak pravda – nesmí se lhát, nelze pravdu obcházet. „Nemůže-li pravda být projevována bez pohoršení, lépe je přijmout pohoršení nežli opustit pravdu“ – pověděl Hus. Pravda je mravní požadavek a proto bylo nutno za ní stát do všech důsledků.

Tyto tři věci českého myšlení a smýšlení stojí za stále uvažování a následování. Ta první je nám už dnes jakoby vlastní. Ale spojení rozumového, kritického, podle vědy se orientujícího myšlení s vírou – to už je mnohem méně vžitě, dokonce někdy i cizí. A přece bez takového spojení naše poznávání je jen odkrýváním toho, co je v nás a ve světě.

Ale jací máme být a jaký má svět být, to je další důležitá otázka. Víra biblická je napětím ducha a svědomí mezi tím, co jest a tím co má být a tak ukazuje našemu rozumu, snažícímu se přesně úplně postihnout danou skutečnost, cestu k přetvoření této skutečnosti podle toho, čemu se někdy říká ideály a v bibli Boží zákony. Správné myšlení nutně pak zahrnuje to dvojí: znalost faktů i hodnocení jich; podrobnou znalost toho, co jest, i vědomí toho co má být.

– To třetí je pak docela samozřejmé. To jen ze služby pravdě se v člověku vytváří charakterová vlastnost: opravdovost a pravdivost, což znamená nelhat, jít za pravdou, držet ji a nikdy se jí nevzdát ani jako zásady ani jako prostředku.

V celku je to docela prosté: učit se a hodně a přesně vědět a znát; věřit a vědět, co má být; a držet se svého rozumu a své víry důsledně. Ovšem věci nejjednodušší jsou nejtěžší, ale vždyť škola správného myšlení není nikdy lehká. „Myslet bolí.“

*Dr. Jaroslav Valenta, TEP pražské Ymky,
20. března 1940, číslo 5, foto: archiv YMCA*

Jaroslav Valenta (1911–1942)

Byl členem Akademické YMCA, organizoval program v liberecké Ymce, v létě 1938 se stal sekretářem AY. Když byla 17. listopadu 1939 činnost AY zastavena pracoval ve vydavatelském oddělení Ymky. Za protektorátu byl členem ilegální organizace Ústřední vedení odboje domácího (ÚVOD). Spolu s Jaroslavem Šimsou a řadou dalších se podílel na vytvoření odbojové organizace Petiční výbor Věrní zůstaneme. Jaroslav Valenta byl zatčen gestapem za stanného práva při heydrichiádě 28. května 1942. Zavražděn byl v koncentračním táboře Mauthausen 24. října 1942. Část jeho příběhu uvádí film Zlatý podraz.

YMCA

Léto v YMCA !

Léto v YMCA by se dalo nejlépe nahradit souslovím YMCA v lese. Probíhají totiž tábory – letos jich bylo 52 a jak je pro Ymku typické – nejrůznějšího druhu. Druhá věc, která je pro léto typická, jsou zahraniční cesty, pobyty, které můžete díky YMCA zažít. Letos výjimečnou letní událostí byla samozřejmě i celosvětová oslava 175 výročí založení YMCA, na kterou putovala velká česká výprava.

Protože zbytek čísla obšírně pojednává o posledních dvou tématech a i několika konkrétních táborech si můžete přečíst, podívejme se na tábory obecně i v souvislostech.

Jak jsem zmínil, letos YMCA v České republice uspořádala 52 táborů, to znamená asi 2500 dětí a 650 vedoucích a celkem 600 táborových dní. Je to obrovská spousta práce, ale také nezapomenutelných zážitků, dobrodružství, přátelství a nových dovedností – a to jak u dětí, tak vedoucích.

Musíme k tomu samozřejmě připočítat stovky hodin příprav, vymyšlení celotáborových her, kostýmů, rekvizit, ostatních her a nákup materiálu, příprava a nákup vybavení... však to všichni znáte. Všem ymkařům připravujícím tábory patří velký dík.

A když už je řeč o celotáborových hrách, proběhl první ročník soutěže o nejlepší CTH. Byl jsem v hodnotící komisi a musím říct, že to bylo velmi těžké, 3 hry byly tak dobré, že se výsledné hodnocení lišilo o 0,2 bodu, přestože maximální počet bodů byl 50. Tím chci doložit, že hry byly velmi zajímavé, kvalitně zpracované a musela být radost na takových táborech být. Z uvedených her budeme postupně doplňovat databázi CTH pro inspiraci vám všem dalším vedoucím. Ať žije léto a tábory 2020!

J. V. Hynek, foto: tábor YMCA JH, Richard Hodonínský

Česká delegace na oslavách 175. výročí založení YMCA v Londýně

Začátkem srpna se v Londýně konala pro organizaci YMCA (Young Men's Christian Association) velmi zlomová akce – slavily se její 175. narozeniny. Ano, zní to až neuvěřitelně, ale YMCA již 175 let pomáhá mladým lidem po celém světě a je tak nejen nejrozšířenější, ale i nejstarší mládežnickou organizací na světě.

Trocha historie

YMCA byla založena 6. června 1844 v Londýně sirem Georgem Williamsem. Od začátku byla jejím posláním pomoc mladým lidem v době průmyslové revoluce, která s sebou přinesla mimo jiné dlouhé pracovní doby, nezaměstnanost a beznaděj. Sir Williams chtěl této věci dosáhnout vkládáním křesťanských principů do každodenního života a budováním tří nejdůležitějších pilířů v životě jedince – zdravého těla, mysli a ducha. Tato iniciativa se stala okamžitě známou a do 70. let 19. století celosvětově významnou. V roce 1855 byla pak založena YWCA, podobná organizace pro ženy, která se později s YMCA spojila.

Dnešní cíle možná nejsou spjaty s průmyslovou revolucí, ale od těch prvních se příliš neliší.

V průběhu 175 let se YMCA stala přístupnou všem lidem bez rozdílu vyznání, barvy pleti, pohlaví či politického přesvědčení. Ve sto dvaceti zemích světa organizuje nejrůznější programy a aktivity pro mladé, ve kterých se snaží předávat důležité životní hodnoty. Jejím znakem je rovnoramenný trojúhelník jako symbol jednoty těla, mysli a ducha, která je základním stavebním kamenem toho, co je pro YMCA důležité.

YMCA 175

Vzhledem k místu založení YMCA bychom pro oslavy jejího významného jubilea těžko hledali lepší město než je právě Londýn. Oslavit toto výročí do prostor výstavního a konferenčního centra ExCeL přijelo proto více než tři tisíce ymkařů z téměř stovky zemí, a to včetně naší české delegace. Na srpnové pětidenní oslavy nás společně vyrazilo dvacet sedm. Přijeli jsme z různých měst a různých aktivit, v naší delegaci tak byli např. YMCA skauti, vedoucí letních táborů, členi Ten Singu a vedoucí volnočasových aktivit pro děti a mladé.

Devět z nás se zároveň na akci podílelo i jako dobrovolníci, aby během přípravy a průběhu akce pomáhali společně s dalšími téměř dvěma stovkami mladých lidí

– stali se tak součástí týmu překladatelů, pomáhali celou akci připravovat, pracovali na registracích, v produkci, starali se o průběh workshopů, vypomáhali na stáncích a dalšími činnostmi se podíleli na organizaci celé akce. Akce byla skvělou příležitostí nejen oslavit výročí, ale i se setkat s dalšími členy YMCA z různých prostředí, sdílet zkušenosti, navázat kontakty v zahraničí, hledat společné možnosti spolupráce a inspiraci pro naši práci v České republice.

Na oslavách byl opravdu bohatý program. Během velkolepých večerních ceremonií jsme si vyslechli celou řadu výborných řečníků, hudebníků, účastnili se slavnostního vlajkového ceremoniálu, kde se nám představily postupně všechny země a organizace pod YMCA, a shlédly divadelní představení ztvárňující počátky YMCA v 19. století „Soul In The Machine“. V průběhu akce jsme se pak účastnili zajímavých přednášek, workshopů dle svého výběru (objevovala se zde témata týkající se křesťanství, zdraví, občanské angažovanosti, ekologie apod.), diskuzních panelů, křesťanských zamyšlení, modliteb, poslouchali jsme živě TED talks, dozvěděli se více o historii naší organizace a diskutovali o budoucnosti YMCA. Během akce jsme se dokonce mohli i účastnit i pár certifikovaných školení a kurzů.

V prostorách centra ExCeL se pak nacházela velká místnost se stánky, které prezentovaly různé zajímavé aktivity Ymce po celém světě. Zamyslet se a na stěnu napsat přání Ymce k narozeninám účastníci mohli v trojúhelníkové zahradě vytvořené skotským architektem. Všechny upoutala také doprovodná výstava o historii YMCA, kde česká delegace našla informace i o československé Ymce. Mezi stánky po celou dobu probíhal živý networking.

Další hala obrovského centra byla věnována sportovním aktivitám – během celého dne byla plná sportujících ymkařů, kteří měli možnost si nejen protáhnout tělo, ale i si vyzkoušet nějaké nové sporty, naučit se různé táborové hry a neformálně se seznámit s dalšími ymkaři. Naše delegace tak postavila české týmy basketbalistů i volejbalistů a zúčastnila se přátelského mezinárodního turnaje v obou sportech. Úspěšnější jsme byli i v dalším zajímavém sportu – basketbalu na invalidních vozících, který jsme si na akci vyzkoušeli poprvé. S ohledem na přírodu bylo všechno jídlo během oslav servírováno

na kompostovatelných talířích, dva ze tří dnů oslav byly vegetariánské a celé prostory byly plné vodních fontán určených k naplnění znovupoužitelných lahví.

Samozřejmě jsme v rámci oslav navštěvovali i slavná místa v Londýně, která jsou spojena s historií YMCA. Program byl opravdu nabitý. Každý z nás si tak domů z akce odnesl nejen pěkné zážitky a nová přátelství, ale i nové znalosti a zkušenosti, které mohou dát jeho práci nový rozměr. Narozeniny YMCA byly více než důstojně oslaveny. Všichni jsme byli rádi, že jsme mohli být součástí tak skvělé akce. A byli jsme vděční siru Georgi Williamsovi, že si jen neposteskil u piva, ale šel a začal něco, co nemá ve světě obdoby. Tak na dalších 175!

*Sára Soukupová a Eleonora Krutová,
foto: YMCA World*

THAT THEY ALL MAY BECOME

JUAN CARLOS CERIANI
INVENTOR OF FUTSAL

JAMES NAISMITH
INVENTOR OF BASKETBALL

GEORGE WILLIAMS
FOUNDER OF THE YMCA

JOHN MOTT
NOBEL PEACE PRIZE

WILLIAM MORGAN
INVENTOR OF VOLLEY

TOGETHER WE ARE
YMCA

Tábor brněnských Svišťů

Doputoval Odysseus zpátky na rodnou Ithaku? Co uniklo z Pandořiny skříňky? Prežil Perseus litý boj s Medusou?

Svišti by na tyto otázky odpověděli bez problémů! Právě Staré řecké báje a pověsti byly tématem každoročního tábora. I tento rok se děti zabydly v chatkách na táborové základně nedaleko Veverské Bítýšky. Právě toto tábořiště se během 10 krásných červencových dnů proměnilo k nepoznání!

První den jsme zjistili, jak mohou být bohové zlí a urážliví. Mocný Zeus na nás seslal potopu a my bojovali o holý život. Dalšího dne jsme zasedli u Paridova soudu a díky správné odpovědi na otázku „Která bohyně je nejkrásnější?“ mu pomohli získat Helenu. To se však nelíbilo Heleninu manželovi, a tak došlo k válce. Trojský kůň, které ho jsme vytvořili a následně jím obelstili Trójany, nám zajistil cestu domů.

Taková a mnohá další dobrodružství provázely děti po celou dobu a na konci tábora na ně čekala zasloužená sladká odměna. Letošní tábor, jak by se mohlo na první pohled zdát, nebyl pouze o soupeření mezi týmy, ale snažil se i o rozvíjení vědomostí. Ať už šlo o znalost rostlin, morseovky, uzlů nebo jak správně třídít odpad.

Jeden den jsme také jeli na výlet do Edenu – zábavního a vzdělávacího parku v Bystřici nad Pernštejnem, který byl vítaným zpestřením jinak hrdinného kláně. Děti se zábavnou formou dozvěděli o životě na statku, chovu hospodářských zvířat, pěstování plodin a zemědělské technice. Velký důraz byl i kladen na ekologii a různé škůdce. Výlet jsme si moc užili!

Celková atmosféra tábora byla skvělá. Škoda jen že to uběhlo tak rychle. Ale to se dá brát jako důkaz, že vše proběhlo bez obtíží a žádný Damoklův meč nad námi nevisel.

Joha Najbrtová, YMCA Brno, foto: archiv autorky textu

TSCZ 2019 Just Do It

Ptáte se jaká je největší tensingová letní akce? Ano, je to tensingový tábor, o kterém jste v předchozích vydáních Proteinu už určitě četli. V minulém roce se účastníci tábora podívali do Norska na Evropský tensingový festival. Co zažili a navštívili letos, se dozvíte v dalších řádcích!

Tensingový tábor neboli TSCZ se letos konal 5.–11. srpna v malebné Rokytnici nad Jizerou. Letošní 24. ročník tábora byl specifický tím, že měl „pouhých“ sedm dní – to znamená sedm VELMI nabitých dní. A to nejen zpěvem, hrou na nástroje, tancem místo rozcvičky, ale i (ne)tradičním táborovým programem, který vám v rychlosti představím.

První den byli účastníci rozděleni do týmů – filmových společností. Měli za úkol vytvořit svůj název a logo a klapku. Vznikly tak tři konkurující společnosti – Zuz-Keta, Bohemia Vroubkované a Wild Wolfs studio. Během dalších dní měly za úkol natočit trailery na své filmy různých žánrů (cestopis, kuchařská show

aka Prostřeno, horror,...) a ty nejlepší výkony se poté vyhodnocovaly poslední večer na MFF Rokytnice nad Jizerou.

Třetí den a jeho odpolední program nabídl hru Přístavy (boj o peníze a suroviny), následnou aukci a poté soutěž o nejlepší uvařené jídlo – hlavní chod a salát. Všechny tři týmy (k velkému překvapení vedoucích) dokázaly během krátkého času uvařit požitelná a hlavně chuťově skvělá jídla, za která by se nemusel stydět ani Láďa Hruška! Odborná porota poté hodnotila tato jídla – buřtguláš + salát caprese, chilli sin carne + mrkvový salát, tortilové chipsy s rajčatovou salsou + těstovinový salát. Tipnete si, jaké jídlo vyhrálo? :-)

Čtvrtý den byl pro všechny tým nejnáročnějším, ale zároveň nejhezčím. Odpoledne se ze všech filmových společností staly horolezecké výpravy, které mají za úkol co nejrychleji dobít vrchol Mt. Dworaczki. Nejrychleji se to povedlo výpravě Bohemia Vroubkované s časem 2h 43m, tímto jí ještě jednou gratulujeme! Poté jednotlivé výpravy musely sestoupit do základního tábora ve Vít-

kovcích, kde je čekalo opékání buřtů a také spaní pod širým nebem (takže si ty spacáky a karimatky na Mt. Dworaczki nebraly zbytečně!).

Šestý den aneb den koncertní. Díky nepřízní počasí (ano, přišlo!) se musel závěrečný koncert přesunout z Přírodního divadla do kostela sv. Michala, který byl hned vedle táborové základny. Koncert se velice podařil a přišlo na něj i pár obyvatel Rokytnice, ještě jednou děkujeme za podporu! Večer se pak konal MFF a došlo na samotné promítání jednotlivých ukázek. Po zhlédnutí všech výtvorů musela odborná porota se slzami (od smíchu) v očích uznat, že si všichni aktéři zaslouží odměnu a odměnila je cennými zlatými Fidorkami.

Sedmý (a zároveň poslední) den nastalo to neoblíbené loučení – s kamarády, vedoucími a překrásnou Rokytnicí s přáním, ať se opět všichni brzy shledáme. Jaká je tedy nejbližší tensingová akce?!

Je to Český tensingový festival EPICENTRUM, který se koná 26.–30. října. v Praze, na kterém se doufám všichni potkáme i s dalšími lidmi!

Zalíbil se vám tensingový tábor? Přijďte se příště k nám! Sledujte Facebook Ten Sig CZ pro nejnovější informace z dění českého tensingu.

*Barbora Vlasáková, YMCA Mělník,
foto: Jan Makarius a Zuzana Karnoltová*

Dne 14. července 2019 po přežití vyčerpávající výpravy plné nástrah, které jsme statečně překonali, jsme se dopravili do našeho útočiště, kde jsme se cítili bezpečně. A to právě dobrodružství mohlo začít.

Všechny děti se rozdělily na tři táborové týmy Bažanti, Grindi a Čóni. Stateční bojovníci například běhali do kopce za vedoucím, kdy jejich cílem bylo správně odpovědět na otázku na základě příběhu, který jim povyprávěl předchozí vedoucí. Táborníci také malovali na trička různé obrázky a také se konala stezka odvahy.

Bažanti, Grindi a Čóni uspořádali slavnostní hostinu, jejíž hlavní chod byly tortilly, puding a jahody.

Po celou dobu tábora děti plnily různé úkoly jako například bobříka mlčení a za to získávaly bačarky, za než si mohly nakoupit zbraně proti obávaným Rmutům.

Závěrem proběhla bojovka, kdy děti musely chránit své číslo před Rmuty. Jelikož přiši tenhle

článek, znamená to, že celá odvážná skupina bojovníků přežila a Rmuty porazila.

Všichni jsme si tábor moc užili a doufáme, že příští rok se nám opět povede tábor uspořádat.

*Nikola Niesytová, YMCA Orlová,
foto: archiv autorky textu*

Pozor!

Kurz činného člena YMCA

1.–3. listopadu 2019

Je již plně obsazen!

Přihlášení se mohou těšit, na koho se nedostalo - hlídejte si termín za rok!

Letní tábor YMCA Znojmo

Již třetím rokem proběhl letní tábor YMCA Znojmo v obci Želetice u Znojma od 11.–24. 8. 2019.

Tento tábor je především zaměřený na korfbal, tudíž se ho zúčastnili zejména korfbaloví hráči Modrých Slonů ve věku od 9 do 18 roků.

Denní program byl především zaměřen na zlepšování střeleckých a taktických dovedností a zdokonalování herních situací v korfbale. Součástí tohoto tábora byly i kondiční testy, které prověřily zdatnost našich mladých sportovců.

Děti měly v areálu tábora také k dispozici plavecký bazén. Takže se po odpoledním klidu mohly vždy vydovádět ve vodě. Večery trávil mládež různými společenskými hrami a teambuildingem. Letošní tábor zpestřila hra O Poklad Pevností Těšetic. Dětem se to moc líbilo.

Tento tábor by nemohl proběhnout bez finanční pomoci

YMCA v ČR a pomoci místního pana starosty, zejména pana ředitele ZŠ a pana školníka. Za poskytnutí prostor pro naše soustředění jim moc děkujeme.

Aladár Dančo, YMCA Znojmo, foto: archiv autora

YMCA International Youth and English Language Camp v Německu

Když se mě rodiče na jaře zeptali, jestli bych chtěla jet na YMCA English Camp do Německa, nadšeně jsem souhlasila, ale jak se tábor blíží, mísilo se mé nadšení se strachem. Měla jsem strach z cesty a přestupování, z toho, jak se domluví, z lidí, co na táboře budou... No, prostě z hodně věcí.

Abych stihla všechny vlaky a autobusy, vstávala jsem hodně brzy. Myslím, že ve 3:45. Jela jsem s rodiči do Plzně, kde jsme nastoupili na autobus, který jel do Prahy. Když jsme do Prahy dorazili, bylo 7:00 hod. Našli jsme správné nástupiště na vlak, kterým jsem měla jet do Německa, a sešli jsme se s Barčou, se kterou jsme na tábor měly jet společně.

Když jsem pak mávala z odjíždějícího vlaku rodičům, cítila jsem se opravdu zvláštně. Jela jsem poprvé v životě sama bez někoho z rodiny za hranice,

a po třetí v životě za hranice vůbec. Na jednu stranu jsem se bála, ale na druhou stranu jsem byla zvědavá, jak to celé dopadne.

Když jsme s Barčou dorazily na místo, čekal na nás na nástupišti jeden z vedoucích tábora, který nás dovezl přímo na místo konání. Nemohla jsem tomu uvěřit, že už jsme opravdu tady. Zavolala jsem rychle domu rodičům a sourozencům, aby o mě neměli starost, a spěchala jsem se vstříc první důležité části tábora, a to výběrnému obědu.

Po registraci a malém testu z angličtiny, díky kterému nás později rozdělili do sedmi skupinek podle úrovně, nastalo rozdělování do dalších malých skupinek, tentokrát však ne podle úrovně angličtiny, ale podle toho, jak se kdo znal, nebo také podle věku. Každá skupinka měla dva lektory nebo lektorky a přibližně deset členů. Někteří lektori byli z USA. Na táboře nás bylo celkem osmdes-

To jsme mohli navštívit různé workshopy, znovu skákat na nafukovací matraci, hrát různé sporty, nebo si anglicky povídat s kamarády nebo s některým z vedoucích tábora. Po uplynutí čtyř hodin volna jsme hráli různé hry, někdy na rychlost, někdy na angličtinu, někdy na oboje dvoje. Před večerí jsme se znovu seskupili do povídacích skupinek, ve kterých jsme se povídali o uplynulém dni a hráli jsme různé hry. Po výborné večerí bylo opět ono Velké shromáždění, po kterém následoval táborový oheň. Pak už jsme se jen zabalili do spacáku a spali až do rána.

Celý tábor uběhl strašně rychle! Když jsem se se všemi loučila, připadalo mi, jako kdybych se loučila se svými nejlepšími celoživotními přáteli. Určitě bych si přála jet na tento tábor i příští rok! Znamenal pro mě opravdu hodně. Poznala jsem nové dobré přátele a zažila s nimi hodně legrace, dostala jsem svou první anglickou Bibli, získala jsem motivaci k učení se cizích jazyků, zlepšila jsem si svou angličtinu a více jsem se sblížila s Bohem.

sát. Jednotlivé skupinky si našly nějaké klidné místo, kde se všichni členové v angličtině seznámili, povídali si o svých očekáváních od tábora a ptali se ostatních na různé otázky, jako například na nejoblíbenější jídlo nebo barvu.

Mé doporučení ke zlepšení tábora pro příští rok by znělo takto: I want this camp to be longer!

*Ester Anna Soukupová, 14 let, YMCA Plzeň,
foto: archiv autorky textu*

Po výborné večerí jsme byli rozděleni do malých, ale útulných ubytovacích vagonků, ve kterých jsme po zbytek tábora bydleli. Jako každý den tak i ten první jsme večer měli velké shromáždění, na kterém jsme poslouchali kázání a poučné příběhy k zamyšlení. Také jsme zpívali mnoho anglických chval a tančili jsme nový YMCA tanec.

Každý den tábora začínal probuzením do krásného dne a bohatou snídaní. Po provedení každodenních služeb jsme se opět rozdělili do našich povídacích skupinek, ve kterých každý dostal svou vlastní Bibli v angličtině, ze které jsme probírali každý den jiný zajímavý úryvek a snažili jsme se ho pochopit. Po přestávce, kterou většina z nás strávila na obrovské nafukovací skákačí matraci, jsme měli hodinu angličtiny spolu se skupinkou, do které jsme byli zařazeni. Poté následoval opět výborný oběd, po kterém jsme měli čtyři hodiny volna.

Change Agents program 2019 – „Be the change“

Ve dnech 28. 7. – 8. 8. 2019 jsem se zúčastnila školení Change Agentů v Anglii. Školení bylo rozděleno na regionální a globální. Regionálního školení se v oblasti Evropy zúčastnilo 28 agentů ze 16 zemí, 3 účastníci ze Středního východu (Libanon a Palestina) a 2 z Afriky (Libérie). Obou školení se celkově zúčastnilo 122 Change Agentů a počet všech lidí spolu s trenéry byl 140 lidí.

Náplň školení byla řada přednášek například o tom, jak YMCA funguje různě ve světě a o budoucnosti YMCA. Kromě přednášek jsme si také zkusili rozdělat oheň pomocí křesadla, hráli jsme hry, zdolávaly lanové překážky několik metrů nad zemí, povídali si u táboráku, jeli na výlet do města Southampton a poznávali kultury všech států.

Celý ten pobyt mi otevřel oči a uvědomila jsem si, jak vlastně malé jsou mé problémy. Někteří mají noví kamarádi mají domov tam, kde se stírlí, jiní na školení postrádali kamarády, kterým byla zamítnuta víza.

Šlo se nás 122 lidí z celého světa, každý jsme byli vychováni jinou kulturou, jiného ná-

boženského vyznání, na určité věci jsme měli odlišný názor, ale i přes to všechno jsme se všichni dokázali vzájemně respektovat, pomáhat si, o nejasných věcech otevřít dialog a nakonec dojít ke stejnému cíli. Stala se z nás jedna velká rodina a vybudovali jsme přátelství do konce života. Když jsme to dokázali my, napříč všech náboženství, národností a kultur, proč celý svět nedokáže žít ve smíru a s respektem k rozdílům jiných?

Sama za sebe můžu upřímně říct, že tohle byla ta nejlepší zkušenost v mém životě.

*Tereza Fridrichová, YMCA Skaut, Change Agent 2019,
foto: World YMCA*

Rozhovor s novou předsedkyní YMCA

Vladi Vidlákovou

Někteří členové Ymky se s tebou už měli možnost setkat na některých akcích YMCA nebo v kanceláři YMCA v ČR – ústředí. Co bys o sobě řekla i těm ostatním, aby si tě dokázali trochu představit?

S Ymkou jsem se poprvé setkala v roce 2002. Na první zkoušce tensingu v Krnově jsem tehdy vůbec netušila, jak toto setkání ovlivní celý můj budoucí život. Vystudovala jsem biochemii, pracovala na Ústředí YMCA a strávila nějaký čas na Novém Zélandu a v dalších zemích.

Nyní s manželem bydlíme v Praze a já pracuji v neziskovce. Mám moc ráda hudbu a proto je jedna z mých nejoblíbenějších aktivit má nová kapela, která ale bohužel ještě nemá název.

V Ymce nejsi žádný nováček, v čem to vidíš jako výhodu a v čem jako nevýhodu?

Je pravda, že jsem toho s Ymkou zažila hodně a to mi dává dobrý přehled a mnoho zkušeností s celou naší pestrostí. Takže jako výhodu vidím to, že se v tom orientuji. A nevýhodu? Myslím, že ta pobytem v Ymce žádná nevzniká. :)

Co bys chtěla ve své práci akcentovat?

Přála bych si, abychom byli hrdí na svou historii, ale nebáli se jít vstříc výzám dnešní doby.

Které body považuješ za důležité, aby se na nich v nejbližším období pracovalo? Kdybys mohla, co bys od zítřka v YMCA změnila?

Věřím, že je důležité, aby si Ymkaři uvědomovali svou příslušnost k nejlepší mládežnické organizaci na světě, abychom společně mohli pomáhat ve svých komunitách, tak, jak je to potřeba. Od zítřka bych změnila přehlednost našeho webu;)

V čem vidíš největší potenciál YMCA?

V lidech. V ymce je velké množství schopných lidí, kteří

dělají skvěle věci. Věřím, že je potřeba se o tento potenciál starat a rozvíjet jej.

Vidíš i nějaké slabiny?

Naše pestrost je skvělou příležitostí, ale také moc dobře vím, že je to komunikační oříšek. Když se někdo zeptá, co YMCA dělá, na zběžný popis nestačí ani tři rozvířené souvětí.

Co si myslíš, že můžeš do YMCA přinést – vnést?

Energii, nové nápady a místní i mezinárodní zkušenosti.

Polož si nějakou otázku a rovnou na ni odpověz!

Máš ráda podzim? Ano mám :)

*Za rozhovor děkuje J. V. Hynek,
foto: World YMCA*

Léto ve sportovním centru YMCA Bournemouth

Do Anglie jsem vyrazila kvůli vylepšení angličtiny. Když jsem ale jela domů, uvědomila jsem si, že nějaké to zlepšení jazyka je jen bonus k tomu, co si z Anglie vezu. Byly to mé nejzajímavější prázdniny.

V jižní Anglii jsem se ocitla v rámci krátkodobého EVS projektu od Evropské unie. Moje pozice dobrovolníka spočívala v asistování na prázdninovém klubu pro děti ve sportovním centru YMCA v Broadstone. Spolupracovala jsem ještě s jedním dobrovolníkem z Itálie, který byl součástí stejného projektu jako já. Ostatní kolegové byli Angličané.

Náplň dobrovolnické práce

Přes letní prázdniny probíhají ve sportovním centru prázdninové aktivity po celý pracovní týden. Děti se okolo deváté hodiny ráno zapíší do jedné z aktivit, kterou si vyberou, a potom zde stráví den plný super programem a spousta srandy. Mohou si vybrat od sportů jako je fotbal, tenis, vybíjená, přes lukostřelbu, horolezení, tanec až k vyrábění, trampolínám nebo alternativnějším programům jako je Greatest Showman day nebo Minecraft day.

My jsme pomáhali vedoucím s programem, děti povzbuzovali, zachraňovali jejich bolístky,

pomáhali dětem se zapojovat do programu, blbli jsme s nimi, povídali si s nimi, uklidňovali a rozveselovali je. Prostě to, co bylo zrovna potřeba. Děti měly neustálou potřebu chodit na záchod, no a to také často připadalo na nás jako asistenty :-). Někdy jsme měli možnost pro děti vymyslet i nějaké hry, což mě moc bavilo.

Ale zapojování se do vymyšlení programu mi trochu chybělo. Prázdninový klub už je v programu i v přístupu k dětem celkem zaběhnutý a my opravdu zastávali spíše roli asistentů. Neměli jsme velkou možnost se v tomto ohledu kreativně vyjádřit nebo plně seberealizovat. Vedoucí nám ale jejich přístup a názor vždy rádi vysvětlili a to mě určitě velmi obohatilo. Snažím se teď více se zamýšlet nad názory ostatních a dokážu je lépe pochopit a respektovat než dříve.

Okolo čtvrté hodiny odpoledne část dětí zase odešla domů a část zůstala na následující program Movie and meal. Tam jsme už jen roznesli dětem večeři, oni si užívali film a my přitom už odjížděli domů.

Bydlení

Bydlela jsem v bytě s dalšími sedmi dobrovolníky ve městě Bournemouth. Za to jsem byla nesmírně vděčná. Ostatní dobrovolníci byli úžasní. Každý pracoval v jiném oddělení organizace. Byla s nimi skvělá sranda. Podní-

---

kali jsme spolu různé výlety, vařili společná jídla, poví-
dali si po večerech... Se vším mi vždy pomohli a moc mi
zpříjemňovali pobyt. Navázali jsme hezká přátelství.

Byt byl také skvělý. Dostala jsem dokonce i vlastní pokoj.
Měli jsme společnou kuchyň a obývací pokoj, který jsme
mohli využívat pro společný čas. Jediná nevýhoda byla
dlouhá cesta do práce. Trvala okolo hodiny a čtvrt auto-
busem. Autobusová doprava v Anglii není nic moc. Já
jsem ale často využívala kolo. Na kole cesta netrvala déle
a vedla krásnými parky.

Společnost

Lidi v Anglii, jak místní tak evropští dobrovolníci, na kte-
ré jsem narazila, byli velice vřelí a ochotní. Nikdy jsem
s nikým neměla problém. Angličané jsou velmi zdvořilí
a vždy rádi poradí. S lidmi se, kterými jsem pracovala
nebo se setkala ve YMCA, jsem měla jen dobré zku-
šenosti. Byli pro mě velikou inspirací. Užívali si práce,
chovali se slušně a vytvářeli dobrou atmosféru tam, kde
působili. Jejich práci obdivuji.

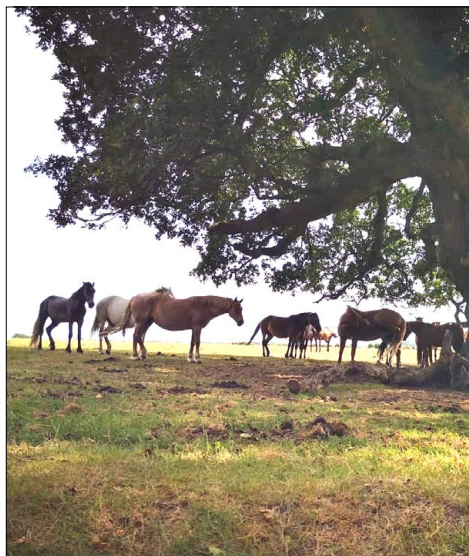
Jazyk

Co se týče angličtiny, tak jsem měla mnoho příležitostí
se zlepšovat. Možností, kde a s kým mluvit, bylo nespo-
čet. Setkávala jsem se v práci s Angličany a doma s lidmi
z různých částí Evropy. Díky tomu, že jsme se s ostatními
dobrovolníky stali dobrými přáteli, ocitla jsem se snad ve
všech možných situacích, kde jsem musela použít ang-
ličtinu. To ve škole zažít nemůžu.

Ale to hlavní, čeho jsem se zbavila, byl strach z mluve-
ní. Myslím, že je to ta hlavní ingredience ke zlepšení.
Stále mluvit, i když děláte chyby, nebát se to zkusit
dál. Angličtina kterou mluví na jihu naštestí nemá silný
akcent. Zní čistě, skoro jako z učebnic, takže není těžká
na rozumění.

Prostředí

Dobrovolnický byt se nacházel v centru města Bourne-
mouth asi deset minut od moře. To bylo krásné. Příjem-
ná písečná pláž ale studená voda. V létě je výjimečně
hezké počasí, a proto se koupat v moři dá. Zvládnou to
ale jen odvážlivci. Španělé nebo Italové, kteří jsou zvyklí
na teplé moře, tam rozhodně nevlezou :-).

Bournemouth je turistické město. Hlavně přes léto stále
narážíte na turisty a po ulicích potkáte hodně bezdomov-
ců. Koná se zde spousta akcí, festivalů a koncertů.

Výlety

Okolo Bournemouth je spousta krásných míst, které stojí
za to navštívit. Proto jsem každý volný víkend musela
něco podniknout. Člověk si může vybrat skoro z čeho-
koli. Útesy, národní parky, historická města, přímořská
města,... Okolí je velmi rozmanité a vzrušující k pro-
zkoumání.

Inspirace

Z Anglie si vezu nejen spoustu zážitků. Bylo to pro mě
poprvé, co jsem na delší dobu vypadla z domu a starala
se sama o sebe. Uvědomila jsem si věci, které bych si ve
své sociální bublině doma neuvědomila. Začala jsem si
více vážit darů, které v životě mám. Získávala jsem mno-
ho inspirace od ostatních dobrovolníků. Naučili mě, více
riskovat a nebát se realizovat svoje projekty. Anglie mě
inspirovala v tom, jak úžasně se stará o potřebné a jaká
je to pro místní lidi samozřejmost.

Vezu si zpět domů docela jiné věci, než jsem očekávala.
Už se nemůžu dočkat, až vyrazím na další EVS.

Ester Pínová, foto: archiv autorky textu

Prázdniny v Kanadě

Jsou tomu již dva měsíce, co jsem odcestoval z rodné země do kanadských dálav, abych působil jako vedoucí v kempu YMCA Elphinstone, jenž leží na západním pobřeží blízko města Vancouver.

Mysli globálně, jednej lokálně

Po příletu mě čekalo seznámení se s rozličnými lidmi z celého světa: živí Jihoameričané Gabriel a Sofia, uctívá Japonka Yayako či legrační Madagaskárec Tojo. Skupinu doplňoval svými tanečními projevy Nigerijec Kayode a vážná Lebaňonka Petra. Čekalo mě také vřelé „Dieň dobrý“ od Ukrajinky Máši a objetí od Jihoafričanky Lelo. Zpěvná Kolumbijka Vanessa a kuchařka Shengwen z Číny nemohly chybět. Inu, věru pestrá směsice do začátku.

Po přivítání jsme se ubytovali v hostelu a začali se připravovat na dva měsíce táboření. První týden jsme tedy strávili ve Vancouveru, kde jsme prodiskutovali řadu témat, jako jsou: respekt mezi námi navzájem, práva dětí v Kanadě, kanadská kultura (jež je věru jiná, než např. ta nigerijská), původní obyvatelstvo (velmi citlivé téma, pro Evropany dost nepřijemné), setkali jsme se s mladými lidmi, kteří se snaží zapojit mladé nejen do politického života, atd.

Samozřejmě se našel prostor poznat se i z jiné stránky, než pouze z té pracovní. Večery jsme strávili pospolu v dobré restauraci u místních i jiných specialit (i na konci světa prodávají české pivo). Nádherný čas.

Musím zmínit dva skvělé lidi, Mulala a Aidu, kteří se o nás po celou dobu starají a obstarávají vše potřebné. Díky!

Práce vedoucího

Musím říct, že jsem opravdu nevěděl, do čeho jdu, když jsem v posledním možný den posílal žádost o pobyt v Kadamě. Ne že bych neměl žádné zkušenosti, ale přeci jen tříměsíční pobyt pomalu na druhém konci světa s neznámými lidmi mluvícími cizím jazykem, to není jen tak. Přesto na radu známých a Čechů již zaživších kemp vypravil jsme se do Kanady a po poznání nových přátel a rozkoukání se a zjištění, že lidé jsou stejní v Madagaskaru či v Brazílii, jsem začal nabývat jistotu, že to bude stát za to.

První týden v táboře byl seznamovací, plánovali jsme, co a jak připravovali se na vedení Global Room – celosvětové místnosti, kterou měl každý týden někdo z nás vést (jedna dvojice či tak). Jedná se o jednu hodinu programu pro rozdílné věkové skupiny, kdy povídáte o své zemi, učíte děti tance a písničky – kreativně se meze nekladou.

Další týden probíhalo školení všech budoucích vedoucích (zhruba 60 lidí, taktéž z celého světa, ale z anglicky mluvících zemí). Zkusili jsme si řadu aktivit, jako: lukostřelba, kanoe, kayaky či plachtění, abychom je pak mohli vyučovat či se aspoň účastnit (např. pro plachtění máme samozřejmě instruktory).

Program turnusu

Po bezpečnostních a jiných procedurách přišlo na řadu konečně samotné táborničení. Věc se má tak, že máte na starost spolu s kolegou zhruba 10 dětí, které hlídáte a společně s nimi se účastníte programu. Ve volných chvílích přichází na scénu populární gagaball (ohraničený čtverec 4x4 m, ve kterém se střílí balonem po nohách soupeřů) či tetherball (snažíte se obtočit zavěšený balon kolem tyče).

První a poslední den týdenního turnusu se po příchodu z trajektu (z Vancouveru se plaví po lodi) chodí do kaple, kde s zamýšlí nad významnými momenty nejen z dění tábora. Probíhá také večerní program, kde se na daném místě shromáždí celá věková skupina: (máme zde tři –Dakota, Chapman a McNabb –, od 5 do 15 let). Za den máte (obvykle) právo na 1 hodinu pauzy, kdy si můžete odpočinout od ustavičného rámsu tábornického života,

jít se projít do zdejší nádherné přírody, v níž je tábor na Slunečném pobřeží umístěn, či si sednout do Babiččina domu (Grandma's House) – bývalé pošty –, jenž slouží pro vedoucí.

Občas mívám samozřejmě problémy domluvit se, většinou to však jde (když se chce, všechno jde!). Opravdu to není nejlepší pocit, sedět, usmívat se a pouze přikyvovat rozhovoru rodilých mluvčích...

No nic, život jde dál, není každý den posvícení. :-)

See you next year!

Jak už to tak na konci každého tábora bývá, přichází čas sbalit si věci a jet pln zážitků domů. Také nám se čas v Kanadě již krátí. Myslím, že jsme vytvořili dobrou táborovou atmosféru, což se projevovalo hlavně při zpívání na konci každého jídla či při tradičním táboráku – campfiru. Rozhodně tedy této unikátní zkušenosti nelituju, ba dokonce doporučuju všem těm, které baví práce s dětmi či rádi poznávají nové končiny a nelitují přijít na čas o své osobní pohodlí. :-)

Vojtěch Ertl, foto: archiv autora textu

VOLUNTEERS NEEDED!

Nesvady,
Slovakia

If you are from:

*Germany, Romania, Macedonia,
Czech Republic, Poland*

We need you to:

- * Work in team
- * Work with kids and young people
- * Create your individual project

And also we will provide you:

- * Sharing apartment
- * Pocket money

1.11.2019
30.9.2020

YMCA Nesvady, Slovakia is looking for EVS volunteers from: Germany, Czech republic, Romania, Poland, Macedonia; when: November 2019 – September 2020

Our organisation is participating in „Erasmus+, Youth in Action” program, which makes us possible to receive volunteers from different countries by European Volunteer Service (EVS) project. We have started hosting foreign volunteers ten years ago, still successfully.

Accommodation, costs:

This project is funded by Erasmus+ program. Volunteers will share a flat. Traveling is financed, to Slovakia, in the beginning and in the end of project. Furthermore the volunteers will get pocket money in every month and a bicycle.

Who are we? What are we doing?

YMCA Nesvady is an organisation, which makes an important part in the local community's

life. Our activities and projects are focusing on children (3–13 years), adolescents (14–17 years), families and older people.

In our schedule there are regular clubs.

In Wednesday in Klubik we are waiting for toddlers and for their mothers.

In M klub and RS klub we organise programs, games, sport or Bible lesson for children between 6 and 13 years old. Reset klub in Friday evening is for teenagers.

The summer is also very active. We usually organise two summer camps. One of them is an English camp, in which we cooperate with a group of American volunteers, for more than 100 children.

We are looking for...

Besides these clubs we run several courses and projects. For example, our previous volunteers were responsible for ceramic course, handicraft course, English club or fitness club. We put emphasis to give space for cre-

Strom YMCA v Letohradu

ating to our volunteers, to You! We are curious about your skills, abilities and interests which you can benefit to our community. Therefore, we are waiting for a sociable, creative, initiative and communicative person, who is open for new opportunities and challenges!

Where?

Nesvady is located near to Nové Zámky. This village, of 5000 inhabitants offers all the possibilities for a comfortable life. The local youth community is very strong, our volunteers could always take part and integrate. From Nové Zámky can easily access the capitals, Budapest and Bratislava by train.

If You are interested, please send us your CV and motivational letter. After making contact we invite you for a skype interview.

If You have any questions write us!

Milí přátelé,

viděli jsme, že už jsou u stromů vysazených k loňskému výročí republiky instalovány slibované tabulky.

Šli jsme se podívat, jak se daří našemu stromu a posílám foto, YMCA je „naším“ stromem také zastoupena.

Věřím, že se všem stromům zasazeným v našem městě, nejen při této příležitosti, bude dobře dařit.

Nechcete se inspirovat?

*Hanka Dolečková, YMCA Letohrad,
foto: archiv autorky textu*

Vzpomínky z amerického tábora

Jako každý malý hoch s oblibou čítával jsem knihy o Americe a životě zálesáků, cowboyů a prvotních těch přirozených lidí. Toužil jsem poznati ze zkušenosti slasti a trampoty v americké přírodě. Poznat takový život v lesích, jak jej popisuje Jack London či známý Ernest Thompson Seton, bylo mým ideálem a snad ideálem všech hochů mého věku. Když později jsem okoušel různé poznatky táboření a života v přírodě u nás doma, přece jen touha podívatí se za moře nevytizela. Vytrvalci se obyčejně sny uskuteční!

Konečně se uskutečnily mé plány a dostal jsem se do Ameriky, kde jsem prožil několik krásných chvil venku v přírodě, v lesích a na jezerech, které vyprávěly dávnou historii „rudého muže“. Tam často u ohňů, ve společnosti dobrých, upřímných amerických hochů jsem naslouchal příběhům, které zrovna tak americký hoch rád poslouchá, jako vy, mladí přátelé v Čechách. Někdy, a to dosti často, jsem byl nucen vyprávěti sám, a věřte, vzpomínky zase vracely se k nám do Čech a vyprávěl jsem americkým hochům o vás, o našem životě a tak jsem se všil do vyprávění, že jsem zapomínal prostředří, ve kterém jsem žil. – Zdálo se mi, že sedím ve

společnosti malých Američanů, ale mezi našimi hochy, kterým zrovna tak oči svítí a září, když se mohou o něčem poučiti. A pak – ten táborový oheň nám dává teplo, teplo duševní a přátelství, které poutá ne slovy, ale skutky. Tam navazují se pevné přátelské svazky, které nesou stopy upřímného porozumění.

Nuž, jak jsem přišel k táboru. – Parný červencový den. – Sedám v New Yorku do vlaku, který mě brzy unáší do tábora na severu státu Massachussets, do tábora, který je veden známým spisovatelem a znalcem přírody i duše dítěte, Mr. Gibsonem. . . Jeho jméno je „Becket“. Několik instrukcí, jak se tam dostanu, kde přestoupím, k tomu doporučující psaní na Mr. Gibsona, to bylo vše, s čím jsem se dostal po celodenní jízdě vlakem do malé stanice – řekl bych hodně americké. Nikdo nevyvolává jmen stanic a proto nutno dávatí pozor. „Becket“ je malá železniční stanice. Šero pomalu se ploužilo krajinou, když jsem vystoupil z vlaku. Snad 2 cestující vystoupili současně se mnou. Nezbytný „přednosta“ stanice v americkém klobouku širšího okraje, bez kabátů, jen v košili, rukávy vysoukané, stál před „Office“ (kancelářf). Kouřil a myslím, že i žvýkal. Ani jsem si nepomyslíl, že by mě někdo očekával. Po několika krocích, které mně měly poskytnouti orientaci, jsem osloven nějakým hochem: „Nejste

snad Mr. Marek: "Milé překvapení, že mne zde někdo zná, je hned vysvětleno. Můj příjezd byl oznámen z New-Yorku předem a očekávali mne, ovšem s automobilem jako v Americe ani si jinak neumíš představit. Hoch, který mne očekával, byl snad 16-17 let a jistota, s jakou řídil stroj, byla obdivuhodná. Zajeli jsme ještě do blízkého městečka a vzali dopisy pro tábor! Zatím se silně setmělo, ale hvězdy čisté a jasné zjevovaly se na obloze.

Neměl jsem ponětí, jak daleko jsme od tábora. Snad po jednohodinové jízdě autem lesy a zase lesy, kopcem a potom zas do údolí, přijeli jsme lesní cestou do tábora. Po představení řediteli tábora večeře a byl jsem odkázán do dřevěného domku, krásně zřízeného ke spánku. Z cesty jsem mnoho neměl – byl hluboká noc, lesy pak jen temno její zvyšovaly. Unavení z cesty, nové dojmy, zvědavost, jak asi to zde vypadá, nedočkavost, touha poznati hochy – vše slilo se v jeden chaos.

Brzy mě odvádějí táborem, který ještě se ozýval pestrou směsicí hlasů ze stanů a domků, do mého nového domova. Bydlel jsem na malé výšince, uprostřed lesů nad táborem v krásném dřevěném domku, který byl táborovou nemocnicí. Bydlel jsem s lékařem, studentem to university Harward, který mně byl nejlepším přítelem a druhem po celých těch několik neděl! Čistota, pořádek, pohodlí. Složil jsem si několik ručních zavazadel, když teskný zvuk trubky dával táboru pod námi poslední signál, znamení ke spánku. Klid noci nerušen ani tímto signálem, ale spíše se s ním mazil a les zopakoval tichou ozvěnu. Tak jsem se dostal prvně do amerického tábora chlapců.

Probuzen jsem byl třepotavý, jásavým signálem trubky, když slunce zlatistým proudem vnikalo již do mého pokojíku. Rychle vstávám, abych nepřišel o ranní život v táboře.

Vyběhl jsem z domku bos, lehce oblečen, do ranní rosy. Teď teprve jsem měl celý obraz tábora před sebou a mohl jsem si udělati představu o jeho kráse.

Pode mnou obrovské jezero, čisté jako smaragd, třpytící se zlatem slunce v modru hlubokých lesů. U jezera pak tábor, městečko dvaceti čistých domků, postavených do obdélníku, jeden jako druhý. Uprostřed travnaté náměstí velký stožár s americkou vlajkou. Na jezeře, na vodě

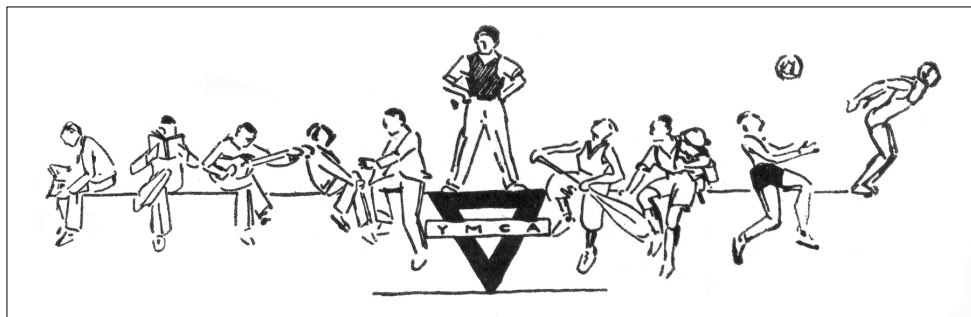
velký dům pro lodky a canoe; v prvním poschodí velká veranda a čtárna. Vidím tenisové courty, a dále nad táborem, snad 5 minut vzdálen, vévodí velký dřevěný hotel pro rodiče hochů z tábora. Co si srdce přeje, to zde má. Nezmiňuji se o kuchyni, skladišti a garážích pro automobily. Vodovod z horských pramenů zásobuje celý tábor pitnou vodou.

Lesní pěšina mě dovedla do tábora – běžím, abych poznal i jeho účastníky. Ranní cvičení za vedení vedoucího sekretáře se skončilo a pak: „Oh Boy!“, všichni se hrnou do vody, koupají se, stíkájí, volají na sebe, a radost, smích je jejich ranním osvěžením ducha.

Vmísil jsem se, „cizinec“, mezi hochy a zapadl do jejich společnosti tak, že nikdo toho nezapozoroval. Byl jsem jedním z nich. Zas zazněl vesele hlas trubky a pozdrav, vztyčení vlajky, zahájilo den. Program práce, činnosti, je stejný s programem naším. Snad jen duch hochů, chování a jejich vystupování jest odlišné.

Vzpomínám rád na uvítání, jakého se mi dostalo jako „Čechoslováku“, hned při první snídani. Když všichni se shromáždili ve velké jídelně, za kterou by se nemusil hanbit prvotřídní hotel, hoši z jednoho stanu seděli u stolu společně v počtu sedmi. Vůdce, ředitel tábora, starší pán, postavil se mezi dva krajní stoly, načež vše utichlo. Nebylo povelů, přisťalek, ale byla tam ukázněnost. Ředitel dal jim denní rozvrh, ptal se na přání jednotlivců a pak oznámil, že mají hosta, přítele z Evropy, z Československa, který mezi nimi déle pobude. – Zvědavost hochů vzrostla. Československo – neznámý útvar pro ně. Francii, Anglii, Německo i Rusko znají, ale Československo – to musí býti hodně daleko za hranicemi jejich vědomostí. Na pokyn vstávám od stolu, kde sedělo ředitelství tábora. Údiv na tvářích a šepot mezi hochy: „To je Čechoslovák, vždyť vypadá jako my.“ Jsem představen a přirozeně hned všichni volají: „Speech, speech“ („řeč, řeč!“). Jsem nucen promluvit. Řeč má byla doprovázena hodně gestikulací a najednou: „bác“, lampa visící nade mnou v troskách. Z toho bouře jáso tu, - uvedl jsem se do srdcí mladých Američanů, a od té doby jsem byl „jejich“, dobrý přítelem.

Neznali mne jako Marka, ale jako Franka, a tak jsem byl znám všem hochům.

Dny plynuly jako sen a měl jsem tisíc možností poznat ducha vedení tábora, povahy hochů a jejich život. Poznal jsem i americkou přírodu v těsném soužití s ní. Seznámil jsem se s dobrými hochy, krásnými charaktery, kteří vnesli mnoho nových poznatků do mého života. – Měl jsem tam malého přítele. Snad mu bylo 6 let a byl zván všemi hochy „přítelíčkem“. Potuloval se po táboře celý den, chodil sám v lesích, či s hochy šel pracovat na hřiště a jeho matka se nebála, že se ztratí. Byl vychováván volně – americky. Svoboda od mládí v jednaní a zodpovědnosti za činy je součástí amerického hochy. – Jednej, ale buď za činy zodpovědný. – Často „přítelíček“ přinesl hada až 1 m dlouhého a hrál si s ním po celý den.

Jiný hoch, se kterým jsem se blíže seznámil, byl student university v Yale, cowboy z Kalifornie, který prožil několik let ve volnosti, na horách, pláních a farmách. Ve společnosti několika přátel-cowboyů zřídili si vlastní farmu a tam pracovali. Touha po vzdělání hnala ho zase na východ a prázdniny trávil jako vůdce v táboře. Když nastal večerní klid v táboře, toulal jsem se s ním po lesích a on mi vyprávěl o lásce k přírodě, o citu, porozumění, sociálním soucitu, jenž se přírodou probouzí.

Uměl tak pěkně, přirozeně, živě vyprávět, když jsme seděli na kmeni padlého stromu, omámeni krásou přírody a v těsném styku s ní. Poslouchal jsem jeho názory, rád jsem s ním debatoval o sociálních zřízeních společnosti. Byly to chvíle, které duši přinášejí osvěžení a pochopení. Těšil jsem se na večery, kdy jsme se vydávali se dvěma až třemi hochy ještě na pozorování zvláštního druhu veverka „Cheepmunk“. Jedna měla skrýš v kameni nedaleko domku, kde jsem bydlil a navykla si na nás tak, že běhala kolem nás a vylézala na pruty keřů

nad námi s údivem v očích, ale beze strachu. Dával jsem jí pravidelně na určité místo jablko neb pod., a veverka si navykla pro ně přicházeti.

Jednoho večera sešli jsme se všichni členové z tábora ve velkém sále, kde přítel s Kalifornie cowboy-student dával koncert na klavír. Hrál krásně, zpívali jsme, ale zdálo se mi, že příteli není volno. V ruchu her vyšel ven, aby se nadýchal svěžího vzduchu lesů. Vyšel jsem za ním a ptal se na jeho rozruch. Usedli jsme na schody a on se mi svěřil, že touha po velkých lesích žene ho zpět do Kalifornie, aby tam vrátil se mezi druhy. Ráno požádal ředitele o propuštění a v poledne jel tam, kde zanechal srdce. Vracel se mezi hory a lesy, na farmu, do přírody, kde byl jeho pravý život. Psal mně několikrát, a vždy jen radostně, že zase žije, snad prý se zase za několik let vrátí ke studiu, ale zůstane prý mezi svými! – Rozuměl a pochopil hlas přírody.

Rád vzpomenu i na ten kousek zálesáků-hochů nedaleko tábora. Bylo to místo v hlubokém lese, vysoké borovice jako sloupoví vroubily tento chrám přírody. Ticho lesa, daleko od tábora na skále nad jezerem, ani hlásek nerušil posvátnost ticha. Uprostřed velký totem, sloup s vyřezanými ozdobami Indiánů, ohniště a kolem nízká sedadla. Tam scházeli se příležitostně v týdně hoši, kteří prošli zkouškou zálesáků, aby rokovali či vyslechli nové zprávy. Oheň, z něhož byly zažehnuty ohně menší, byl ohněm poradním. Tam nikdo nemluvil mimo vůdce a jeho slovo v tichu okolí mocně působilo na duše hochů. Tam byly kladeny základy charakteru mužů. Tam několik hochů dostalo bílé vyšitou „swastiku“, odznak, který symbolicky vyjadřuje (barva bílá) a bratrství (swastika). Byl to odznak, který poutal.

Ze vzpomínek nevymizí ani jiné místo, velmi jasné, ale přec jen ve stínu stromů, s výhledem na jezero, třpytící se v záři slunce. Tam pod mohutnou borovicí malá kazatelna, zhotovená z větví břízy a před ní sedátka vyrobená hochy. Klid byl v tomto místě, ale život, jas, a zpěv, cvrlikání ptáčků, kteří zvědavě pokukovali na přítomné, pronikal „kapli v přírodě“. – Každou neděli dopoledne všichni hoši naslouchali krásným slovům, prodchnutým láskou k nim a poučením pro ně. Byly to služby Boží, tak, jak je náš Hus konával.

Zpěv čistých hlasů hochů byl provázen tichým doprovodem malých varhan. Zněl a mísil se se šepotem stromů a nesen dál lesem ku chvátle Toho, jenž přírodu chrámem svým si učinil. Ne jednou za šera večera v neděli rozcházel se hoši beze slova do stanů, aby prostě, přirozeně přemýšleli o krásách a radostech života v čisté přírodě. Vzpomínali svých matiček, otců a myšlenky ty nedaly se rušiti.

Slova, hochům tam přednášená, měla kouzlo i účinek. Čerpal jsem tam tolik klidu a poučení, že duši dnes často se stýská po tom „koutku klidu u jezera“.

Mnoho dojmů, že nelze jich ani slovy vyjádřit! Nic však netrvá věčně a musil jsem odejti jinam, abych poznal více. Nerad jsem se loučil se všemi těmi krásami a přáteli, ale nezbylo nic jiného. Zůstalo mi však mnoho: Vaše přátelství, které tak často dopisy od Vás potvrzují, Vy hoši z tábora Becket. Ptáte se, kdy se zase vrátím? – Jsem často mezi Vámi, ale pouze ve vzpomínkách a vrátím se, věřte. – Volání v dálku krev nepokojuou jen láká. Slíbil jsem Vám, že řeknu našim hochům o Vás a chtěl jsem slib vyplniti. Ale myšlenky a vzpomínky víří hlavou a nelze je všechny zachytiti na papíru. Ty jsou uvnitř duše. Snad pochopíte Vy, kteřížto jste byli na některém z táborů v Československu! Pak i mně porozumíte.

*František Marek, Časopis Y.M.C.A., 1922, str. 45-47,
doslovný přepis včetně gramatiky J. V. Hynek:
Foto: Archiv YMCA, ilustrační, z tohoto konkrétního
tábora foto není k dispozici.*

F. M. Marek byl prvorepublikový sekretář YMCA, propagátor sportu, zakladatel a první náčelník Československého volejbalového a basketbalového svazu.

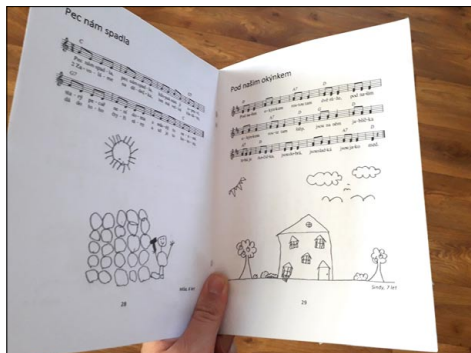
Pomáháme s dětmi aneb české zpěvníčky pro naše krajaný

S dětmi na jednom z našich letních táborů jsme se rozhodli zorganizovat dobročinný projekt, v rámci kterého nejen někomu pomůžeme, ale i v dětech podpoříme to, aby rády dělaly něco pro druhé a věnovaly se dobročinným akcím a dobrovolnictví.

V průběhu roku jsme se dostali do kontaktu s Čechy v Banátu, kteří v Srbsku žijí již od 19. století ve velice skromných poměrech v několika českých vesnicích. Snaží se zde udržet české tradice včetně českého folklóru a češtiny. Dozvěděli jsme se, že jim ovšem mimo jiné chybí zpěvníky lidových písní. Rozhodli jsme se, že naše krajaný s dětmi podpoříme právě zpěvníčky klasických českých písní, které společně vydáme.

Nejprve jsme táborníkům o českých vesnicích v Srbsku a Rumunsku vyprávěli a povídali si o tom, jak tam lidé žijí. Se staršími dětmi jsme se dívali i na kratší dokumentární film o této oblasti a našli Banát na mapě v zeměpisném atlasu. Následně jsme se s dětmi vrhli do výroby zpěvníčků, do kterých jsme zařadili nejen několik desítek neznámějších českých lidových písní, ale i pár říkadel a koled. Jedna z dobrovolnic Ymky Plzeň všechny vybrané písně přepsala v notopiseckém programu do not a všech 35 dětí se následně během jednoho táborového dopoledne se záplem vrhlo do ilustrátorské práce. Společně se nám podařilo vytvořit více než 50 zdařilých ilustrací, ke každé písni jednu.

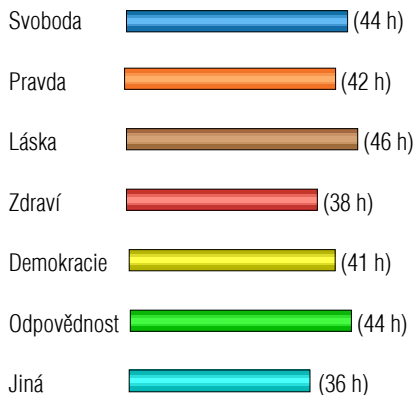
Po táboře byly všechny obrázky převedeny do elektronické podoby a zařazeny do zpěvníčku. Ten jsme nechali vydat a dvě stovky kusů se nyní chystáme odeslat společně s dalšími věcmi tamní české menšině. Písníčky byly opatřeny akordy, aby se daly zpívat i s kytarou. Bylo velice milé, s jakým nadšením se děti do projektu zapojily, každý chtěl pomoci. Všichni si nakonec odnášeli hřejivý pocit. Jsme moc rádi, že se zpěvníček podařilo vydat, je opravdu zdařený, a že jsme mohli pomoci našim krajanům. Navíc se i povedlo podpo-

řit v dětech správné hodnoty a touhu pomoci druhým. Z úspěšného projektu jsme byli i my sami tak nadšení, že jsme se rozhodli více zapojovat aspekt služby druhým nejen do našich táborů a dali se do plánování dalších aktivit.

Soukupovi, YMCA Plzeň, foto: YMCA Plzeň

ANKETA 3/2019

Kterou hodnotu vy osobně považujete za nejdůležitější?

Celkem hlasovalo: 291

Zdroj: www.protein.ymca.cz

Komentář

Přemýšlet o hodnotách je důležité po celý život, určitě se v čase proměňují, většinou si význam té či oné uvědomíme v okamžiku, kdy se nám jí nedostává... Je asi hezké, že vyhrála Láska, i když s malým náskokem před Svobodou a Odpovědností (končí na sdíleném druhém místě) – inu přidáme-li k nim Pravdu, která skončila v závěsu, máme tu opravdu 4 klíčové hodnoty, které de facto nejvýrazněji ovlivňují lidskou společnost i život jednotlivce.

Demokracie asi není sama o sobě hodnotou v pravém slova smyslu, ale z historických důvodů jsem ji sem zařadil, protože má v YMCA velkou tradici. Kromě položky Jiná, která může skrývat řadu dalších, tedy končí poslední Zdraví, určitě je důležitá, ale je vidět, že ty principiální jsou možná ještě přednější. Příští rok bude o hodnotách prováděn odborný výzkum... už se těším, těšte se také.

J. V. Hynek

PROPAGACE YMCA

Návazně na oslavy 175 let YMCA máme různé propagační předměty s tímto motivem. Níže vidíte samolepící tetovačku, jinak máme omalovánky pro dospělé na tašce, ale i na papíře, ale i spoustu dalších předmětů a pak stálice jako trička (i dětská), s motivem YMCA – Prostor pro tebe. Vše najdete na www.ymca.cz/propagace.

A co najdete v příštím čísle?

1. To, čím do něj přispějete :-)
2. To, co pro vás připraví ostatní...

Tématem příštího Proteinu bude:

Výhledy YMCA!

Postupně začínáme pracovat na novém strategickém plánu YMCA 2021–2025. Jaké cíle před sebou vidíme – na různých místech republiky i pro celek?

Nenechte se přemlouvat a inspirujte ostatní, někdo jiný zase může být inspirací pro vás. :-)

Nezapomeňte ale také na zprávy a (kvalitní) fotografie ze svých jiných akcí. Uzávěrka je 20. 11. 2019.

I LETOS MŮŽETE POTKAT

YMCA NA KORZU NÁRODNÍ

17. listopadu 2019

12:00 - 18:00

piazzetta Národního divadla,

Praha 1

HLEDÁME DOBROVOLNÍKY!

Pro prezentaci YMCA na Korzu sháníme ochotné členy, kteří stráví jednu směnu (90-120 min) na stánku, obsluhou aktivit a povídáním o Ymce s kolemjdoucími.

Hlaste se prosím na sekretariat@ymca.cz do 30. října 2019.

